

IB015 Neimperativní programování

Ukázky funkcionálně řešených problémů

Jiří Barnat
Libor Škarvada

Užitečné konstrukce Haskellu

Pozorování

- Vnořené aplikace funkcí mohou být díky závorkování nečitelné.
- Něterým uzávorkováním se lze vyhnout použitím aplikačního operátoru \$, který má při vyhodnocování nejnižší prioritu.

Aplikační operátor \$

- $(\$)$:: $(a \rightarrow b) \rightarrow a \rightarrow b$
 $(\$)$ $f\ x = f\ x$
- $f(g\ x) \equiv (\$)\ f\ (g\ x) \equiv f\ \$\ (g\ x) \equiv f\ \$\ g\ x$
- $f(g(h\ x)) \equiv f\ \$\ g\ \$\ h\ x$

Ekvivalentní zápisy pomocí operátoru \$

- `not (not (not (not (not True)))))`
`not $ not $ not $ not $ not True`
- `(+1) ((+2) ((+3) ((+4) 0)))`
`(+1) $ (+2) $ (+3) $ (+4) 0`
- `(even ((+1) 0)) || (odd ((+2) 0))`
`(even $ (+1) 0) || (odd $ (+2) 0)`

Příklady

- `(++) [1] $ map (+1) [1] \rightsquigarrow^* [1,2]`
- `[1] ++ $ map (+1) [1] \rightsquigarrow^* ERROR`
- Rozsah platnost \$ je podřízen syntaktickému pravidlu o zarovnání, tj. v do notaci "končí s koncem řádku".

Použití symbolu @

- Pokud `vzor` je korektně vytvořený datový vzor, pak zápisem `jmeno@vzor` získáme proměnnou `jmeno`, která bude po úspěšném použití vzoru odkazovat na celý mapovaný obsah.
- Nejčastěji používané ve spojení se seznamy, ale funguje všeobecně pro jakékoliv hodnoty konstruované s využitím datových konstruktorů.

Příklady

- Při mapování seznamu `[1,2,3]` na vzor `a@(x:t)`, bude
 $a = [1,2,3], \quad x = 1, \quad t = [2,3]$.
- $f(a@(x:y)) = x:a++y$
 $f[1,2,3] \rightsquigarrow^* [1,1,2,3,2,3]$
 $f[] \rightsquigarrow^* \text{ERROR}$

Pozorování

- Víceřádkové definice funkcí realizují větvení kódu.
- Více řádkovou definici lze ekvivalentně přepsat s využitím klíčového slova `case`.

Syntaktická konstrukce case

- ```
case expression of
 pattern1 -> expression1
 ...
 patternn -> expressionn
```
- Textové zarovnání vzorů je nutné.
- Všechny výrazy na pravých stranách musí být stejného typu.

## Úkol 1

- Definujte funkci `take` s využitím konstrukce `case` .

- Řešení:

```
take m ys = case (m,ys) of
 (0,_) -> []
 (_,[]) -> []
 (n,x:xs) -> x : take (n-1) xs
```

Úkol 2

- Zapište pomocí `case` výraz `if e1 then e2 else e3` .

- Řešení:

```
case (e1) of True -> e2
 False -> e3
```

Stráž

- Stráž je výraz typu Bool přidružený k definičnímu přiřazení.
- Při výpočtu bude tato definice funkce realizována, pouze pokud bude asociovaný výraz vyhodnocen na `True`.
- `function args`
  - | `guard1 = expression1`
  - ...
  - | `guardn = expressionn`
  - | `otherwise = default expression`

Pozorování

- Konstrukce nerozšiřuje výrazové možnosti jazyka, ale je pohodlná (syntaktický cukr).

Příklad 1

- `f x | (x>3) = "vetsi nez 3"`
  `| (x>2) = "vetsi nez 2"`
  `| (x>1) = "vetsi nez 1"`
- `f 2 ~>* "vetsi nez 1"`
  `f 1 ~>* ERROR`

Příklad 2

- `g (a:x)`
  `| x==[]           = "Almost empty."`
  `| x/=[]           = "At least 2 members."`
  `| otherwise       = "Unreachable code."`
  `g _               = "Nothingness."`
- `g [] ~>* "Nothingness."`
  `g "Ahoj" ~>* "At least 2 members."`

Použití akumulátoru

Obecný princip

- Vícenásobné nebo nevhodné použití rekurzivního volání v těle rekurzivně definované funkce, může v obecné rovině vést na časově neoptimální algoritmus.
- Opakovanému rekurzivnímu volání pro tutéž hodnotu lze zabránit uchováváním mezivýsledků rekurzivního volání.
- Uchování výsledků se provádí přidáním parametru rekurzivní funkce, tzv. **akumulátoru**.

Pozorování

- Přímé použití rekurzivní funkce má tendenci být čitelnější.

Pozorování

- Neefektivita opakovaným voláním rekurzivní funkce

Připomněte si

- $\text{fib}' 0 = 0$
 $\text{fib}' 1 = 1$
 $\text{fib}' x = \text{fib}' (x-2) + \text{fib}' (x-1)$
- $\text{fib } x = \text{f } 0 \ 1 \ x$
  where $\text{f } a \ _0 = a$
       $\text{f } a \ b \ k = \text{f } b \ (a+b) \ (k-1)$

Pozorování

- Neefektivita přímým použitím rekurzivní funkce.

Připomeňte si

- `reverse' :: [a] -> [a]`
`reverse' [] = []`
`reverse' (x:s) = reverse' s ++ [x]`
- `reverse :: [a] -> [a]`
`reverse z = rev [] z`
    where `rev s [] = s`
          `rev s (x:t) = rev (x:s) t`

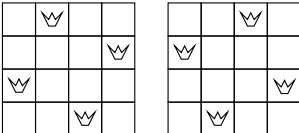
Prohledávání a prořezávání

Problém n dam

Problém n dam

- Rozestavit n šachových dam na pole čtvercové šachovnice $n \times n$ tak, aby se žádné dvě dámy navzájem neohrožovaly.

Všechna řešení pro $n = 4$

-

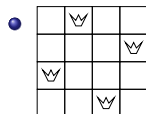
Pozorování

- V každém řádku/sloupku šachovnice může být nejvýše jedna dáma (jinak se ohrožují), a zároveň musí být alespoň jedna dáma, jinak bychom jich neumístili n .

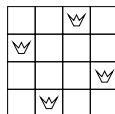

Kódování pozice

- Očíslujeme 1 až n řádky šachovnici směrem shora dolů a sloupce šachovnice směrem zleva doprava.
- Řešení budeme kódovat seznamy čísel a to tak, že čísla v seznamu určují pozice dam v odpovídajících sloupcích.

[3, 1, 4, 2]

[2, 4, 1, 3]

Úkol

- Naprogramujte funkci `damy :: Int -> [[Int]]`, která pro zadané n vrátí seznam všech možných řešení.

Postupné rozšiřování šachovnice

- Zavedeme funkci $da\ m\ n :: Int \rightarrow Int \rightarrow [[Int]]$, která bude počítat všechna řešení pro obdélníkovou matici s m sloupky a n řádky ($m < n$).
- Nová funkce bude řešení počítat rekurzivně, a to s využitím řešení pro šachovnici s $(m - 1)$ sloupky a n řádky.
- Šachovnice s nula sloupky, má jedno triviální řešení: $[]$, tj. $da\ 0\ n = [[]]$.

Cesta k celkovému řešení

- $damy :: Int \rightarrow [[Int]]$
 $damy\ n = da\ n\ n$

Účel

- Rozhodnout, které pozice při rozšíření o jeden sloupek jsou při stávajícím rozložení dam nevyhovující.
- hrozba :: [Int] -> [Int]
hrozba = p ++ zipWith (+) p [1..] ++ zipWith (-) p [1..]

Princip

- Předpokládejme stávající šachovnici, kterou rozšíříme zleva o jeden sloupek.
-

1	2	...	m-1	
				1
				2
				3
				4
				⋮
				n

Účel

- Rozhodnout, které pozice při rozšíření o jeden sloupek jsou při stávajícím rozložení dam nevyhovující.
- `hrozba :: [Int] -> [Int]`
`hrozba = p ++ zipWith (+) p [1..] ++ zipWith (-) p [1..]`

Princip

- Předpokládejme stávající šachovnici, kterou rozšíříme zleva o jeden sloupek.
- `hrozba` vrátí seznam ohrožených pozic.

0	1	2	...	m-1	
					1
					2
					3
					4
					⋮
					n

Účel

- Rozhodnout, které pozice při rozšíření o jeden sloupek jsou při stávajícím rozložení dam nevyhovující.
- hrozba :: [Int] -> [Int]
hrozba = p ++ zipWith (+) p [1..] ++ zipWith (-) p [1..]

Princip

- Předpokládejme stávající šachovnici, kterou rozšíříme zleva o jeden sloupek.
- [4, , ,] [4, , ,] [4, , ,]

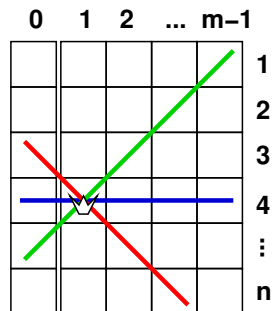
0	1	2	...	m-1	
					1
					2
					3
	♔				4
					⋮
					n

Účel

- Rozhodnout, které pozice při rozšíření o jeden sloupec jsou při stávajícím rozložení dam nevyhovující.
- hrozba :: [Int] -> [Int]
hrozba = p ++ zipWith (+) p [1..] ++ zipWith (-) p [1..]

Princip

- Předpokládejme stávající šachovnici, kterou rozšíříme zleva o jeden sloupec.
- $[4, \ , \ , \ ]$ $[4, \ , \ , \ ]$ $[4, \ , \ , \ ]$
+ $[1,2,3,4]$ - $[1,2,3,4]$

 $[4, \ , \ , \ ]$ $[5, \ , \ , \ ]$ $[3, \ , \ , \ ]$

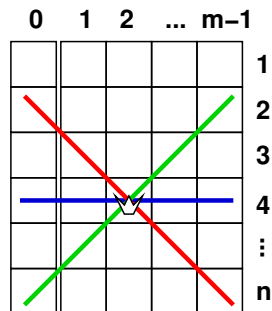

Účel

- Rozhodnout, které pozice při rozšíření o jeden sloupec jsou při stávajícím rozložení dam nevyhovující.
- hrozba :: [Int] -> [Int]
hrozba = p ++ zipWith (+) p [1..] ++ zipWith (-) p [1..]

Princip

- Předpokládejme stávající šachovnici, kterou rozšíříme zleva o jeden sloupek.
- $[,4, ,] \quad [,4, ,] \quad [,4, ,]$
 $\quad \quad \quad +[1,2,3,4] \quad -[1,2,3,4]$

 $[,4, ,] \quad [,6, ,] \quad [,2, ,]$

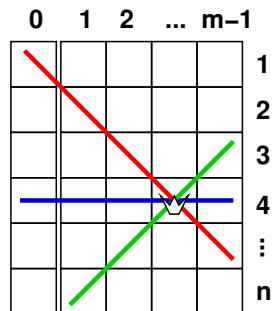

Účel

- Rozhodnout, které pozice při rozšíření o jeden sloupek jsou při stávajícím rozložení dam nevyhovující.
- hrozba :: [Int] -> [Int]
hrozba = p ++ zipWith (+) p [1..] ++ zipWith (-) p [1..]

Princip

- Předpokládejme stávající šachovnici, kterou rozšíříme zleva o jeden sloupek.
- $[, ,4,]$ $[, ,4,]$ $[, ,4,]$
                   $+ [1,2,3,4]$ $- [1,2,3,4]$

 $[, ,4,]$ $[, ,7,]$ $[, ,1,]$

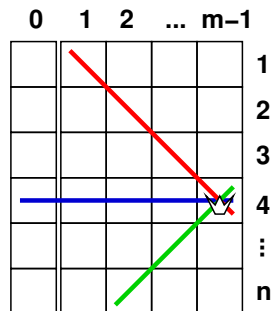

Účel

- Rozhodnout, které pozice při rozšíření o jeden sloupek jsou při stávajícím rozložení dam nevyhovující.
- hrozba :: [Int] -> [Int]
hrozba = p ++ zipWith (+) p [1..] ++ zipWith (-) p [1..]

Princip

- Předpokládejme stávající šachovnici, kterou rozšíříme zleva o jeden sloupek.
- $[, , , 4] \quad [, , , 4] \quad [, , , 4]$
           $+ [1, 2, 3, 4] \quad - [1, 2, 3, 4]$

 $[, , , 4] \quad [, , , 8] \quad [, , , 0]$

Účel

- Rozhodnout, které pozice při rozšíření o jeden sloupek jsou při stávajícím rozložení dam nevyhovující.
- hrozba :: [Int] -> [Int]
hrozba = p ++ zipWith (+) p [1..] ++ zipWith (-) p [1..]

Princip

- Předpokládejme stávající šachovnici, kterou rozšíříme zleva o jeden sloupek.
- [6,1,3,5] [6,1,3,5] [6,1,3,5]

	0	1	2	...	m-1	
			♔			1
						2
				♔		3
						4
					♔	⋮
	♔					n

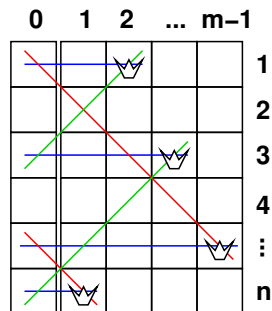
Problém n dam – pomocná funkce

Účel

- Rozhodnout, které pozice při rozšíření o jeden sloupec jsou při stávajícím rozložení dam nevyhovující.
- hrozba :: [Int] -> [Int]
hrozba = p ++ zipWith (+) p [1..] ++ zipWith (-) p [1..]

Princip

- Předpokládejme stávající šachovnici, kterou rozšíříme zleva o jeden sloupec.
- $[6, 1, 3, 5]$ $[6, 1, 3, 5]$ $[6, 1, 3, 5]$
                   $+ [1, 2, 3, 4]$ $- [1, 2, 3, 4]$

 $[6, 1, 3, 5]$ $[-, 3, 6, -]$ $[5, -, -, 1]$

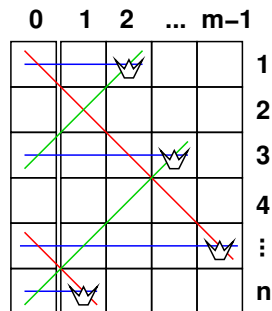

Účel

- Rozhodnout, které pozice při rozšíření o jeden sloupek jsou při stávajícím rozložení dam nevyhovující.
- hrozba :: [Int] -> [Int]
hrozba = p ++ zipWith (+) p [1..] ++ zipWith (-) p [1..]

Princip

- Předpokládejme stávající šachovnici, kterou rozšíříme zleva o jeden sloupek.
- $[6,1,3,5]$ $[6,1,3,5]$ $[6,1,3,5]$
                   $+ [1,2,3,4]$ $- [1,2,3,4]$

                   $[6,1,3,5]$ $[-,3,6,-]$ $[5,-,-,1]$
- Platné volné pozice: 2 a 4.


```
type Reseni = [Int]

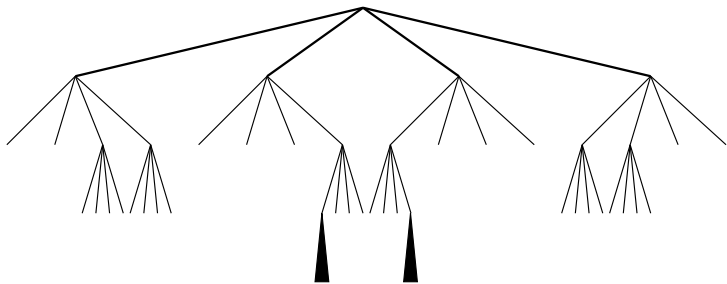
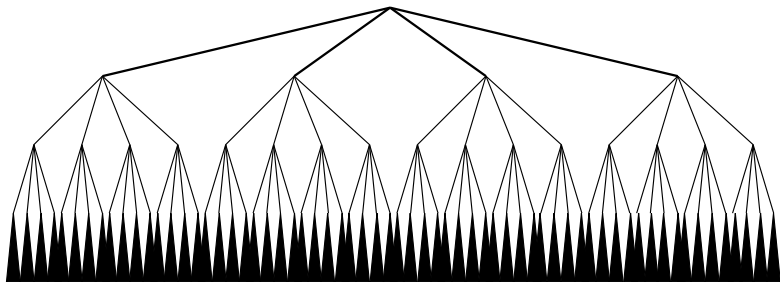
damy :: Int -> [Reseni]
damy n = da n n

da :: Int -> Int -> [Reseni]
da 0 _ = [[]]
da m n = [k:p | p <- da (m-1) n, k <- [1..n], nh k p]
 where nh k p = k 'notElem' (p
 ++ zipWith (+) p [1..]
 ++ zipWith (-) p [1..])
```

Backtracking, Prožezávání

- Backtracking – rekurzivní generování všech možných řešení.
- Prožezávání – časná eliminace neplatných řešení (zde realizováno funkcí `nh k p`).

Problém n dam – efekt prořezávání ($n=4$)

Nejmenší nepoužité přirozené číslo

(Richard Bird: Pearls of Functional Algorithm Design)

Zadání

- Pro konečný seznam přirozených čísel zjistěte nejmenší přirozené číslo, které se v seznamu nevyskytuje.

Řešení 1.

- Ze seznamu přirozených čísel "odečteme" zadaný seznam. Nejmenší číslo výsledného seznamu je hledané číslo.

```
minfree :: [Int] -> Int
minfree s = head ([0..] 'listminus' s)
```

- Pro odečtení jednoho seznamu od druhého si definujeme pomocnou funkci:

```
listminus :: Eq a => [a] -> [a] -> [a]
listminus u v = filter ('notElem' v) u
```


Funkce listminus

- `listminus u v = filter ('notElem' v) u`
- `u = [0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,...]`
`v = [9,8,7,6,5,4,3,2,1,0]`

Funkce `listminus`

- `listminus u v = filter ('notElem' v) u`
- `u = [0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,...]`
`v = [9,8,7,6,5,4,3,2,1,0]`

Funkce listminus

- `listminus u v = filter ('notElem' v) u`
- `u = [0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,...]`   `1`
   `v = [9,8,7,6,5,4,3,2,1,0]`

Funkce listminus

- `listminus u v = filter ('notElem' v) u`
- `u = [0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,...]`   2
- `v = [9,8,7,6,5,4,3,2,1,0]`

Funkce listminus

- `listminus u v = filter ('notElem' v) u`
- `u = [0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,...]`   3
- `v = [9,8,7,6,5,4,3,2,1,0]`

Funkce `listminus`

- `listminus u v = filter ('notElem' v) u`
- `u = [0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,...]`   `length v`
`v = [9,8,7,6,5,4,3,2,1,0]`

Funkce listminus

- `listminus u v = filter ('notElem' v) u`
- `u = [0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,...]`   `length v+1`
`v = [9,8,7,6,5,4,3,2,1,0]`

Funkce listminus

- `listminus u v = filter ('notElem' v) u`
- `u = [0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,...]`   `length v+2`
`v = [9,8,7,6,5,4,3,2,1,0]`

Funkce listminus

- `listminus u v = filter ('notElem' v) u`
- `u = [0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,...]`   `length v+3`
`v = [9,8,7,6,5,4,3,2,1,0]`

Funkce listminus

- `listminus u v = filter ('notElem' v) u`
- `u = [0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,...]`   `length v + length v-1`
`v = [9,8,7,6,5,4,3,2,1,0]`

Funkce listminus

- `listminus u v = filter ('notElem' v) u`
- `u = [0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,...]` ...
- `v = [9,8,7,6,5,4,3,2,1,0]`

Funkce `listminus`

- `listminus u v = filter ('notElem' v) u`
- `u = [0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,...]`
`v = [9,8,7,6,5,4,3,2,1,0]`

Vlastnosti řešení

- Délka výpočtu: $\text{length } v + \text{length } v-1 + \text{length } v-2 + \text{length } v-3 + \dots$
- V nejhorším případě kvadratická časová složitost.

Otázka

- Je možné problém řešit s lineární časovou složitostí?

Pozorování

- Nejmenší číslo bude vždy v rozsahu $\langle 0, \text{length}(v) \rangle$.

Idea lepšího řešení

- Uvažme tabulku, ve které je $(\text{length } v + 1)$ hodnot `True` .
- Pro každé číslo v v zadaném seznamu přepíšeme na pozici určené tímto číslem hodnotu `True` na `False` , poté pozice prvního nepřepsaného `True` určuje hledané číslo.
- `[True ,True ,True ,True ,True ]`
`[0,3,1,4]`

Pozorování

- Nejmenší číslo bude vždy v rozsahu $\langle 0, \text{length}(v) \rangle$.

Idea lepšího řešení

- Uvažme tabulku, ve které je $(\text{length } v + 1)$ hodnot `True` .
- Pro každé číslo v v zadaném seznamu přepíšeme na pozici určené tímto číslem hodnotu `True` na `False` , poté pozice prvního nepřepsaného `True` určuje hledané číslo.
- [**False**,`True` ,`True` ,`True` ,`True`]
[**0**,3,1,4]

Pozorování

- Nejmenší číslo bude vždy v rozsahu $\langle 0, \text{length}(v) \rangle$.

Idea lepšího řešení

- Uvažme tabulku, ve které je $(\text{length } v + 1)$ hodnot `True`.
- Pro každé číslo v v zadaném seznamu přepíšeme na pozici určené tímto číslem hodnotu `True` na `False`, poté pozice prvního nepřepsaného `True` určuje hledané číslo.
- [`False`, `True`, `True`, **`False`**, `True`]
[0, **3**, 1, 4]

Pozorování

- Nejmenší číslo bude vždy v rozsahu $\langle 0, \text{length}(v) \rangle$.

Idea lepšího řešení

- Uvažme tabulku, ve které je $(\text{length } v + 1)$ hodnot `True` .
- Pro každé číslo v v zadaném seznamu přepíšeme na pozici určené tímto číslem hodnotu `True` na `False` , poté pozice prvního nepřepsaného `True` určuje hledané číslo.
- [`False`, **`False`**, `True` , `False`, `True`]
[0, 3, **1**, 4]

Pozorování

- Nejmenší číslo bude vždy v rozsahu $\langle 0, \text{length}(v) \rangle$.

Idea lepšího řešení

- Uvažme tabulku, ve které je $(\text{length } v + 1)$ hodnot `True` .
- Pro každé číslo v v zadaném seznamu přepíšeme na pozici určené tímto číslem hodnotu `True` na `False` , poté pozice prvního nepřepsaného `True` určuje hledané číslo.
- [`False`,`False`,`True` ,`False`,**`False`**]
[0,3,1,**4**]

Pozorování

- Nejmenší číslo bude vždy v rozsahu $\langle 0, \text{length}(v) \rangle$.

Idea lepšího řešení

- Uvažme tabulku, ve které je $(\text{length } v + 1)$ hodnot `True` .
- Pro každé číslo v v zadaném seznamu přepíšeme na pozici určené tímto číslem hodnotu `True` na `False` , poté pozice prvního nepřepsaného `True` určuje hledané číslo.
- [`False`,`False`,**`True`**,`False`,`False`]
[0,3,1,4]

Pozorování

- Nejmenší číslo bude vždy v rozsahu $\langle 0, \text{length}(v) \rangle$.

Idea lepšího řešení

- Uvažme tabulku, ve které je $(\text{length } v + 1)$ hodnot `True` .
- Pro každé číslo v zadaném seznamu přepíšeme na pozici určené tímto číslem hodnotu `True` na `False` , poté pozice prvního nepřepsaného `True` určuje hledané číslo.
- `[False, False, True, False, False]`
`[0, 3, 1, 4]`

Předpoklady

- Konstantní operace pro přístup k hodnotám omezeně dlouhého seznamu.

Haskell efektivně, aneb od seznamů k polím

Pole

- Seznam/tabulka adresovatelných míst pro uložení dat.
- Klíčovou vlastností je časově konstantní operace pro přístup k hodnotě na zadané adrese.
- Důležitá datová struktura v imperativním světě.

Poznámka:

- Přístup k n -tému prvku seznamu je možné realizovat funkcí
  - $(!!) :: [a] \rightarrow \text{Int} \rightarrow a$
  - $(!!) (x:s) 0 = x$
  - $(!!) (\_ :s) n = (!!) s (n-1)$
- Časová složitost operace $(!!)$ ale není konstantní.

Použití

- Pole jsou definována v modulu `Data.Array`.
- `import Data.Array`

Typový konstruktore `Array`

- Binární typový konstruktore: `Array :: *->*->*`
- `Array I A` je typ všech polí, která jsou indexovaná (adresovaná) hodnotami typu `I` a obsahují prvky typu `A`.
- Typ použitý pro indexaci musí být instancí typové třídy `Ix`.

Příklad hodnoty a typu

- `array (1,4) [(1,'a'),(2,'b'),(3,'a'),(4,'b')]`
`:: (Num i, Ix i) => Array i Char`

Typová třída `Ix`

- Instance typové třídy `Ix` umožňují efektivní implementaci pole.
- ```
class (Ord a) => Ix a where
  range :: (a,a) -> [a]
  index :: (a,a) -> a -> Int
  inRange :: (a,a) -> a -> Bool
```

Meze pole

- Uspořádaná dvojice indexů tvoří meze pole.
- Všechny hodnoty uvnitř mezí pole jsou platné pro indexaci.
- `range` : Seznam platných hodnot daného rozsahu.
- `inRange` : Test zda je daný index v uvedených mezích.
- `index` : Pozice daného indexu v rozsahu uvedených mezí.

Instance třídy `Ix`

- Předdefinovanými instancemi třídy `Ix` jsou typy `Int`, `Integer`, `Char`, `Bool` a jejich kartézské součiny (se sebou samým).

Příklad 1

- `array ('D', 'F') [('D', 2014), ('E', 1977), ('F', 2001)]`
:: `Num e => Array Char e`

Příklad 2

- `range (5,9) ~\~* [5,6,7,8,9]`
- `range ('a', 'd') ~\~* "abcd"`
- `range ((1,1), (3,3)) ~\~*`
`[(1,1), (1,2), (1,3), (2,1), (2,2), (2,3), (3,1), (3,2), (3,3)]`

Přístupy k prvkům pole

- Uvažme pole `arr :: Array I A` a index do pole `i :: I`, pak `arr!i` je prvek uložený v poli `arr` pod adresou `i`.
- `(!)` `:: Ix i => Array i e -> i -> e`
- `(//)` `:: Ix i => Array i e -> [(i, e)] -> Array i e`

Příklady přístupů k prvkům

- `array (5,6) [(5,"ANO!"),(6,"NE!")] ! 5`
`~>* "ANO!"`
- `array ('D','E') [('D',2014),('E',1977)] ! 'D'`
`~>* 2014`
- `array (1,2) [(1,1),(2,2)] // [(1,3),(2,3)]`
`~>* array (1,2) [(1,3),(2,3)]`

Meze pole

- `bounds :: Ix i => Array i e -> (i,i)`

Seznam indexů pole

- `indices :: Ix i => Array i e -> [i]`

Převody mezi poli a seznamy

- `elems :: Ix i => Array i e -> [e]`
- `listArray :: Ix i => (i,i) -> [e] -> Array i e`

Převody mezi poli a seznamy dvojic

- `assocs :: Ix i => Array i e -> [(i,e)]`
- `array :: Ix i => (i,i) -> [(i,e)] -> Array i e`

accumArray

- Knihovná funkce haskellu.
- Vytváří pole z asociativního seznamu a navíc akumuluje (funkcí foldl) prvky seznamu se stejným indexem.
- $\text{accumArray} :: \text{Ix } i \Rightarrow (\text{e} \rightarrow \text{a} \rightarrow \text{e}) \rightarrow \text{e} \rightarrow (i, i) \rightarrow [(i, \text{a})] \rightarrow \text{Array } i \text{ e}$
- Je-li akumulační funkce konstantní, pracuje v lineárním čase.

Příklady

- $\text{accumArray } (+) \ 0 \ (1,2) \ [(1,1), (1,1), (1,1)]$
 $\rightsquigarrow^* \text{array } (1,2) \ [(1,3), (2,0)]$
- $\text{accumArray } (\text{flip}(:)) \ [] \ (1,2) \ [(2, 'e'), (1, 'l'), (1, 'B'), (2, 'b')]$
 $\rightsquigarrow^* \text{array } (1,2) \ [(1, "Bl"), (2, "be")]$

Nejmenší nepoužité přirozené číslo II

(Richard Bird: Pearls of Functional Algorithm Design)

Postup

- `minfree s ∈ ⟨0, length(s)⟩`
`s = [1,2,6,2,0]`
- Nebudeme uvažovat čísla mimo očekávaný rozsah.
`(filter (<=n) s) where n = length s ∼* [1,2,2,0]`
- Vytvoříme asociační seznam (příprava na konverzi do pole).
`t s = (zip (filter (<=n) s) (repeat True))`
`where n = length s`
`t s ∼* [(1,True),(2,True),(2,True),(0,True)]`
- Vytvoříme pole a odstraníme duplicitu tak, aby nepoužité indexy ukazovaly na `False`.
`checklist :: [Int] -> Array Int Bool`
`checklist s = accumArray (||) False (0,length s) (t s)`

Mezivýsledek

- `checklist s ∼*`
`array (0,5) [(0,True),(1,True),(2,True),(3,False),(4,False),(5,False)]`

Postup pokračování

- V seznamu typu `Array Int Bool` najdeme nejmenší index odkazující na `False`.

```
search :: Array Int Bool -> Int
```

- Nejprve převedeme pole na seznam hodnot typu `Bool`

```
elems (checklist s)
```

```
↪* [True,True,True,False,False,False]
```

- Ze seznamu ponecháme pouze jeho prefix s hodnotami `True`

```
(takeWhile id . elems) (checklist s)
```

```
↪* [True,True,True]
```

- Index prvního `False` určíme jako délku tohoto prefixu.

```
search = length . takeWhile id . elems
```

```
search (checklist [1,2,6,2,0]) ↪* 3
```

Řešení

- `minfree = search . checklist`

```
search :: Array Int Bool -> Int
```

```
search = length.takeWhile id . elems
```

```
checklist :: [Int] -> Array Int Bool
```

```
checklist s = accumArray (||) False (0,n)
```

```
                (zip (filter (<=n) s) (repeat True))
```

```
                where n = length s
```

Složitost algoritmu

- `checklist` , `search` – lineární
- `minfree` – lineární

Lineární řazení některých seznamů

(Richard Bird: Pearls of Functional Algorithm Design)

Pozorování

- Jsou-li čísla v seznamu z omezeného rozsahu, je možné tento seznam setřídít v **lineárním čase**.

Algoritmus

- `max = 1000`

```
countlist :: [Int] -> Array Int Int
countlist s = accumArray (+) 0 (0,max) (zip s (repeat 1))

sortBoundedList s =
    concat [ replicate k x | (x,k) <- assocs (countlist s) ]
```

Příklad

- `sortBoundedList [3,3,4,1,0,3] ~>* [0,1,3,3,3,4]`

Zaujal vás Haskell?

- Chcete programovat reálné úlohy v Haskellu?
- Chcete nahlédnout pod roušku magie odpovědníků a zjistit, jak vygenerovat a zobrazit náhodnou funkci?
- Chcete vědět, jak se řeší chybové stavy, parsování, či vysokoúrovňový paralelismus ve funkcionálním paradigmatu?

IB016 Seminář z funkcionálního programování

- Registrace běží, registrujte se i přes limit.
- Vedou Vladimír Štill a Martin Ukrop.